

15 Φεβρουαρίου 2021

Η θαυματουργός εικόνα της Παναγίας Βοηθείας και ο άγιος Άνθιμος της Χίου

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Image not found or type unknown

Η Ιερά Εικόνα της Παναγίας Βοηθείας και ο άγιος Άνθιμος (Βαγιάνος) της Χίου (1869-1960).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Μια νύχτα λοιπόν βλέπω στον ύπνο μου μιαν ωραιοτάτη γυναίκα, υψηλού αναστήματος, ενδεδυμένην με μαύρο φόρεμα και μου λέγει:

– Έως πότε θα με έχεις έτσι μέσα στο κελλάρι σου; Θέλω να μου βάλεις άσπρο φόρεμα.

Εγώ το εθεώρησα ως όνειρον και παραμέλησα.

Αλλά τι ηκολούθησε; Ησθένησα βαρέως· ήταν δε τότε Αύγουστος του 1924 και η ασθένειά μου παρετάθη μέχρι τα τέλη Δεκεμβρίου και με εβασάνιζε δεινώς.

Οπότε βλέπω και πάλιν την ιδίαν εκείνην γυναίκα στο όνειρόν μου και μου λέγει προστακτικά:

- Σου λέγω, αμέσως να μου κάμεις το άσπρο μου φόρεμα, τι αμελείς; Κάμε το και εγώ θα σε βοηθήσω.

Τότε πλέον εννόησα τον λόγον. Μόλις εξημέρωσε λοιπόν, στέλλω την εικόνα στον χρυσοχόον και την ασήμωσε, όπως την βλέπετε.

Και μόλις μου την έφεραν ασημωμένη στο ταπεινόν μου κελλίον, την παραμονήν των Χριστουγέννων, ευθύς έφυγαν οι ζάλες και η σκότισις της κεφαλής μου, όπου πέντε μήνες με εβασάνιζαν και αμέσως έγινε εντελώς υγιής.

Αλλά και μία κόρη δαιμονισμένη την ιδίαν ημέραν, μόνο ότι ήγγισε στην χαριτόβρυτον εικόνα της Παναγίας, ευθύς εθεραπεύθη. Και άλλα πολλά ενήργησεν η θαυματουργός και αγία εικών, πριν κτισθεί η επ' ονόματί της αύτη ιερά Μονή, τα οποία αφήνω διά συντομίαν.

Ήταν λοιπόν για μένα η Παναγία ως ένα δένδρο δροσερό και κατάσκιο και εγώ αναπαυόμουν κάτωθεν της σκιάς του.

Και κάθε βράδυ την ικέτευα θερμώς με δάκρυα εις τους οφθαλμούς να μου είναι οδηγός και προστάτης και να με βοηθήση η χάρις Της σύμφωνα με το όνομά Της να κάμω μοναστήρι, να αποθησαυρίσω εκεί μέσα την πάνσεπτον εικόνα Της.

Δεν ήθελεν η ψυχή μου να βλέπω τον ανεκτίμητον εκείνον θησαυρόν απερριμμένον στην πτωχικήν και περιφρονημένην καλύβην μου. Ο πόθος μου ήταν αυτός.

Ενόμιζα λοιπόν ότι το δένδρο εκείνο άρχισε να αυξάνει. Η ωραιότης του με ευχαριστούσε, η σκιά του με εσκέπαζε και η δροσιά του με έκαμνε να αποκτήσω μία καρδιά μεγάλη.

Από το βιβλίο του Ιερομονάχου, π. Δημητρίου Καββαδία, «Γέροντες και γυναικείος μοναχισμός», έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Αγίου Όρους.